

Številka: 018-068/2022-22

Datum: 19. 9. 2022

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 39. in 70. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/2011 s sprem.; v nadaljevanju: ZPVPJN) v senatu Marka Medveda, kot predsednika senata ter Tadeje Pušnar, kot članice senata in Sama Červeka, kot člana senata, v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »*Javno naročilo blaga po odprtem postopku za nabavo osebne varovalne opreme in zaščitnih sredstev za zaščito pred nalezljivimi boleznimi*«, na podlagi zahtevka za revizijo, ki ga je vložil vlagatelj TOTAL trgovina na debelo, d.o.o., Seidlova cesta 28, Novo mesto (v nadaljevanju: vlagatelj), v sklopu 3, zoper ravnanje naročnika Ministrstvo za notranje zadeve, Štefanova ulica 2, Ljubljana (v nadaljevanju: naročnik), 19. 9. 2022

odločila:

1. Zahtevak za revizijo se zavrne kot neutemeljen.
2. Naročnik je dolžan vlagatelju povrniti stroške postopka pravnega varstva v višini 883,34 EUR, v roku 15 dni od prejema tega sklepa. Višja stroškovna zahteva vlagatelja se zavrne.

Obrazložitev:

Obvestilo o javnem naročilu po odprtem postopku za sklenitev okvirnega sporazuma je bilo na Portalu javnih naročil objavljeno dne 3. 2. 2022, pod številko objave JN000714/2022-B01 in v Uradnem listu EU dne 4. 2. 2022, pod št. objave 2022/S 025-060798.

Naročnik je dne 12. 5. 2022 na Portalu javnih naročil (pod št. objave JN000714/2022-ODL01) objavil »*Odločitev v zvezi z oddajo naročila*« št. 430-1670/2021/40 (1631-16) z dne 4. 5. 2022 (v nadaljevanju: Odločitev o oddaji javnega naročila), iz katere izhaja, da je v sklopu »*zaščitni kombinezoni in obuvala za enkratno uporabo*« (v nadaljevanju: sklop 3) prejel štiri ponudbe, predmetno javno naročilo v sklopu 3 pa oddal ponudniku SANOLABOR d.d., Leskoškova cesta 4, Ljubljana (v nadaljevanju: izbrani ponudnik).

Vlagatelj, čigar ponudba se je na ocenjevalni lestvici, kot izhaja iz odločitve o oddaji javnega naročila, po merilu (cena) uvrstila na zadnje mesto, je dne 24. 5. 2022 pravočasno vložil zahtevak

za revizijo, v katerem predlaga, da naročnik oziroma Državna revizijska komisija razveljavi Odločitev o oddaji javnega naročila v delu, ki se nanaša na sklop 3 in mu povrne stroške pravnega varstva. Vlagatelj zatrjuje, da je naročnik ravnal v nasprotju s prvim, petim in šestim odstavkom 89. člena Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/15, s sprem.; v nadaljevanju: ZJN-3) ter v nasprotju z načeli transparentnosti (6. člen ZJN-3) in enakopravne obravnave ponudnikov (7. člen ZJN-3). Navaja, da je predmetno javno naročilo v sklopu 3 oddal izbranemu ponudniku, čigar ponudba ni dopustna, saj ni skladna z zahtevami in pogoji določenimi v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila.

Vlagatelj zatrjuje, da naročnik ni ravnal skladno z ZJN-3, ko mu je omogočil le delno možnost vpogleda v ponudbeno dokumentacijo izbranega ponudnika. Zahteva, da se mu omogoči vpogled v tehnične liste, EU izjave o skladnosti, navodila za uporabo ter dokazilo, da ima ponujena zaščitna oprema zahtevan rok uporabe 72 mesecev. Zatrjuje, da gre za podatke, ki se nanašajo na splošno dostopno osebno varovalno opremo, podatki za le-to pa so dostopni na svetovnem spletu, zato ne morejo predstavljati poslovne skrivnosti. Nadalje zatrjuje, da je izbrani ponudnik ravnal v nasprotju z dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila, saj je v ponudbeni predračun vpisal zgolj generičen naziv ponujenega blaga, ne pa tudi naziva proizvajalca, šifre ali tipa artikla, kakor je bilo zahtevano. Ponudbeni predračun tako nima specificiranega artikla oziroma ponujeni artikel ni enoznačno določen, kar je v nasprotju z načelom določnosti in jasnosti. Nadalje navaja, da je naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila zahteval, da je potrebno ponudbi predložiti Izjavo EU o skladnosti v slovenskem jeziku skladno z Uredbo o izvajanju Uredbe (EU) o osebni varovalni opremi (Uradni list RS, št. 33/18). Uredba (EU) 2016/425 Evropskega parlamenta in sveta z dne 9. marca 2016 o osebni varovalni opremi in razveljavitvi Direktive Sveta 89/686/EGS (v nadaljevanju Uredba (EU) 2016/425) med drugim določa, da mora vsako osebno varovalno opremo spremljati EU izjava o skladnosti v jeziku države članice, kjer bo dostopna, in sicer v fizični obliki ali v sklopu najmanjšega komercialno dostopnega pakiranja ali preko spletnega naslova. Proizvajalec, čigar izdelke je ponudil izbrani ponudnik, ima izjave dostopne na spletni strani, iz vpogleda v le-te pa izhaja, da so le v angleškem in poljskem jeziku, v slovenskem jeziku pa niso dostopne. Ker izbrani ponudnik ni predložil izvirne slovenske Izjave EU o skladnosti, ni izpolnil zahtev dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila. Prav tako izbrani ponudnik ponujenim kombinezonom in obuvalom ni mogel priložiti izvirnih navodil za uporabo v slovenskem jeziku, saj le-ta ne obstajajo, čeprav morajo biti skladno z Uredbo (EU) 2016/425 navodila za uporabo priložena vsakemu najmanjšemu komercialno dostopnemu pakiranju. Vzorcem je sicer priložil neuraden slovenski prevod, vendar to ni skladno z navedeno uredbo, posledično tudi vzorci niso ustrezni. Vlagatelj zatrjuje, da oprema izbranega ponudnika ni ustrezna tudi iz razloga, ker nima označenega roka uporabe na navodilih za uporabo, kakor to zahteva Uredba (EU) 2016/425. Dodaja še, da obuvala, ki jih je ponudil izbrani ponudnik, ne izpolnjujejo tehničnih zahtev po SIST EN 13034 (tip 6), SIST EN 1149-5 in SIST EN 14126 (4B, 5B, 6B). Kot je razvidno iz tehnične dokumentacije, ki jo je predložil izbrani ponudnik, ponujena obuvala izpolnjujejo le zahtevo (nivo zaščite) Tip PB (6-B) v skladu s standardom SIST EN 14126 in ne zahtevo (nivo zaščite) SIST EN 14126 (4B, 5B, 6B). Ker ponudba izbranega ponudnika ne ustreza izpostavljenim zahtevam iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, bi jo moral naročnik izključiti iz postopka oddaje javnega naročila.

Naročnik je skladno s prvim odstavkom 27. člena ZPVPJN kopijo zahtevka za revizijo poslal izbranemu ponudniku v izjasnitev. Izbrani ponudnik se je z vlogo z dne 1. 6. 2022 »Izjasnitev o navedbah vlagatelja revizijskega zahtevka za JN 000714/2022-B01, sklop št. 3« izjasnil o vlagateljevih navedbah, ki jim v celoti nasprotuje in predlaga, da zahtevke za revizijo naročnik oziroma Državna revizijska komisija v celoti zavrne. Zatrjuje, da je ponudbeni predračun priložil v skladu z navodili, saj je izpolnil vse zahtevane elemente (naziv ponujenega artikla ter tip ponujenega artikla), glede na to, da je tudi iz ostalih dokazil kot so katalogi, prospekti, izjave, tehnična dokumentacija in vzorci, razvidno, kateri artikel je izbrani ponudnik ponudil, zanika tudi

vlagateljeve navedbe o nejasnosti ponujenega predmeta. Pojasnjuje, da iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila izhaja le primer za izpolnitev ponudbenega predračuna, z uporabo veznika »ali« pa je naročnik dopustil možnost izbire navedbe katerega koli izmed zahtevanih oznak (proizvajalca, šifro ali tip artikla) in še to le »če ta obstaja«. Nadalje zatrjuje, da Uredba o izvajanju Uredbe (EU) o osebni varovalni opremi določa, da mora biti izjava EU o skladnosti pripravljena v slovenskem jeziku ali pa v slovenski jezik prevedena. Poleg navedenega pa je naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila navedel, da mora ponudnik šele ob dobavi blaga predložiti določeno tehnično dokumentacijo za blago, ki mora izpolnjevati zahteve iz 4. člena osnutka okvirnega sporazuma. Iz predloženih navodil dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila je razvidno, da dokumentov, ki jih navaja vlagatelj, naročnik ni zahteval že ob predložitvi vzorcev, ampak šele ob dobavi. Enako velja za navodila za uporabo, ki prav tako niso bila zahtevana ob oddaji vzorcev, temveč šele ob dobavi blaga. Zavrača tudi trditev vlagatelja, da ponudba izbranega ponudnika ne izpolnjuje zahteve naročnika po roku uporabe, saj iz predložene izjave proizvajalca izhaja, da ima blago rok uporabe 6 let oziroma 72 mesecev od leta proizvodnje. Za obuvalec zatrjuje, da je skladno z določbami dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila.

Naročnik je z dokumentom »Odločitev« št. 430-1670/2020/62 (1631-16) z dne 13. 6. 2022 (v nadaljevanju: odločitev o zavrnitvi zahtevka za revizijo) zahtevke za revizijo zavrnil, zavrnil pa je tudi vlagateljevo zahtevo za povrnitev stroškov postopka. Zatrjuje, da ni kršil vlagateljeve pravice do vpogleda in določb 35. člena ZJN-3 ter pojasnjuje, da je izbrani ponudnik v ponudbi predložil sklep o zaupnosti podatkov, v katerem je ponudbeno dokumentacijo v celoti v vseh delih dokumentacije, ki je v desnem zgornjem kotu označena z oznako »ZAUPNO« (razen tiste dele ponudbe, ki po zakonu predstavljajo merilo izbora in ne smejo biti označeni kot zaupni) označil kot poslovno skrivnost. Po pozivu je izbrani ponudnik sicer umaknil sklep o poslovni skrivnosti iz nekaterih delov ponudbene dokumentacije, razen v delu podatkov o proizvajalcu, blagovni znamki in kataloški številki, ki jih je naročnik na vpogledu prikri. Nadalje zatrjuje, da ni izrecno navedel, kateri podatek mora ponudnik vpisati v posamezno kolono ponudbenega predračuna, z veznikom »ali« pa je dopustil možnost izbire, na kakšen način bo ponudnik označil ponujeni artikel (z navedbo proizvajalca ali šifre ali tip artikla, če ta obstaja). Izbrani ponudnik je v ponudbenem predračunu navedel naziv in tip opreme ter velikostne številke, iz vzorca in ostalih zahtevanih dokazil pa je jasno razvidno, kateri in kakšen artikel ponudnik ponuja. Navaja, da je izbrani ponudnik za ponujene artikle predložil originalni izjavi EU o skladnosti ter slovenske prevode izjav o skladnosti za ponujena artikla, kar je skladno z Uredbo o izvajanju Uredbe (EU) o osebni varovalni opremi, ki določa, da mora biti izjava EU o skladnosti pripravljena v slovenskem jeziku ali pa v slovenski jezik prevedena. Pojasnjuje, da v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila naročnik ni zahteval predložitve navodil za uporabo (niti v slovenskem jeziku, niti v kakšnem drugem jeziku). Navedena navodila za uporabo bo moral izbrani ponudnik, s katerim bo naročnik sklenil okvirni sporazum (t.i. prodajalec), predložiti šele ob dobavi blaga. Navaja, da je glede predložitve dokazila o roku uporabe zahteval zgolj lastno izjavo ponudnika, k predložitvi dokazila pa je izbranega ponudnika pozval naknadno, in sicer v pozivu na dopustno dopolnitev ponudbe, skladno s katerim je nato izbrani ponudnik predložil izjavo proizvajalca, ki izkazuje ustrezen rok uporabe. V zvezi z izpolnjevanjem zahtev, ki izhajajo iz standardov, naročnik pojasnjuje, da je na Portalu javnih naročil potrdil, da lahko ponudniki ponudijo obuvalec, ki ustreza vsem navedenim zahtevam: EN13034, EN1149-5, EN14126, ki jim obuvalec izbranega ponudnika tudi ustreza, zaradi česar je njegova ponudba dopustna.

Vlagatelj se je z dokumentom »Opredelitev vlagatelja« z dne 16. 6. 2022 opredelil do naročnikovih navedb. Vztraja pri dosedanjih navedbah in dodaja, da naročnikovi razlagi dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila ni mogoče slediti. Zahteva iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila o vpisu podatkov v ponudbeni predračun je jasna in je ni mogoče razumeti na način, da so imeli ponudniki možnost izbire ali bodo navedli proizvajalca ali tip ali šifro artikla. Izpostavlja tudi pomembnost ponudbenega predračuna, ki je temeljni dokument

ponudbene dokumentacije, vsa ostala dokumentacija pa so le dokazila glede izpolnjevanja razpisnih pogojev. Zatrjuje, da lahko EU izjavo o skladnosti in prevode pripravi le proizvajalec oziroma pooblaščen zastopnik, saj mora le-te verificirati, zaradi česar neuradni prevodi izbranega ponudnika niso ustrezni. Ker mora imeti vsako najmanjše komercialno pakiranje navodila v jeziku države članice, kjer je oprema dostopna, so ta obvezna ne glede na določbe dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila. Izbrani ponudnik je ponudbi priložil neuraden prevod navodil za uporabo, ki ne vsebuje vseh zahtev Uredbe(EU) 2016/425, prav tako ni izdelan s strani proizvajalca ali pooblaščenega zastopnika, zaradi česar takšna navodila ne morejo biti ustrezna. Zatrjuje, da ne držijo navedbe naročnika, da v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila ni zahteval dokazila za izkazovanje roka uporabe; da že Uredba (EU) 2016/425 določa, kdaj in kje mora biti naveden rok uporabe (v navodilih za uporabo, ki jih je potrebno priložiti opremi). Enako določajo tudi harmonizirani standardi, ki veljajo za ponujene kombinezone in obuvala, in sicer EN 14605:2005+A1:20009, EN ISO 13982-1:2004+A1:2012 ter EN 13034:2005+A1:2009. Poudarja tudi, da ponujena obuvala tipa 6B, ne morejo ustrezati vsem zahtevam EN14126, ki so bile določene v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, naročnik pa zahteve ne more razlagati tako, da niso bili zahtevani vsi nivoji zaščite (4B, 5B, 6B).

Naročnik je Državni revizijski komisiji dne 15. 6. 2022 in po pozivih na odstop celotne dokumentacije dne 13. 7. 2022 in dne 21. 7. 2022 odstopil dokumentacijo v postopku oddaje predmetnega javnega naročila in dokumentacijo predrevizijskega postopka.

Državna revizijska komisija uvodoma pojasnjuje, da je v obravnavani zadevi s sklepom št. 018-068-/2022-17 z dne 8. 8. 2022 vlagatelju dovolila vpogled v tehnično dokumentacijo (tehnične liste, Izjave EU o skladnosti, navodila za uporabo) in podatke v le-tej, ki se nanašajo na specifikacijo blaga (naziv proizvajalca, blagovna znamka in kataloška številka, šifra ali tip artikla) ter dokazilo o roku uporabe ponujene zaščitne opreme.

Iz naročnikove dokumentacije izhaja, da je vlagatelju dne 11. 8. 2022, skladno z odločitvijo Državne revizijske komisije v zadevi št. 018-068/2022-17 z dne 8. 8. 2022, omogočil vpogled v ponudbeno dokumentacijo izbranega ponudnika.

Vlagatelj je po opravljenem vpogledu dopolnil zahtevek za revizijo z dokumentom »*Dopolnitev zahtevka za revizijo*« z dne 19. 8. 2022, v katerem vztraja pri dosedanjih navedbah in dodaja, da za spremembo Izjave EU o skladnosti in navodil za uporabo (neverificirani prevodi) evropska zakonodaja o proizvodih določa uporabo 12. člena Uredbe (EU) 2016/425. Dodaja, da je izbrani ponudnik kot dokazilo o roku uporabe ponujene opreme predložil zgolj izjavo proizvajalca in vztraja pri navedbah, da mora biti rok uporabe ustrezno naveden v navodilih za uporabo, te pomanjkljivosti pa ni mogoče sanirati zgolj z izjavo, saj izjava ni (uraden) dokument, ki ga določa Uredba (EU) 2016/425 oziroma relevantni harmonizirani standardi.

Naročnik je Državni revizijski komisiji posredoval vlogo »*Izjasnitev Državni revizijski komisiji glede dopolnitve zahtevka za revizijo*« št. 430-1670/2021/77 (1631-16) z dne 24. 8. 2022, v kateri vztraja pri dosedanjih navedbah iz odločitve o zavrnitvi zahtevka za revizijo in dodaja, da je vlagatelj z navedbami, ki se nanašajo na dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila, prepozen.

Vlagatelj je po vpogledu, ki se je izvedel dne 11. 8. 2022, zahtevek za revizijo pravočasno dopolnil, zato Državna revizijska komisija v nadaljevanju (z izjemo navedb o kršitvi pravice do vpogleda, do katerih se je že opredelila) obravnava tako navedbe o zatrjevanih kršitvah naročnika, podane v zahtevku za revizijo, kot tudi navedbe o zatrjevanih kršitvah, podane v dopolnitvi tega zahtevka.

Glede na navedbe strank je v dani zadevi treba razrešiti med vlagateljem in naročnikom nastali spor o tem, ali je naročnik ravnal v skladu z določbami ZJN-3 in dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, ko je za ponudbo izbranega ponudnika v sklopu 3 ugotovil, da je dopustna.

Naročnikovo ravnanje je treba presoјati z vidika 29. točke prvega odstavka 2. člena ZJN-3, v skladu s katero je dopustna tista ponudba, ki jo predloži ponudnik, za katerega ne obstajajo razlogi za izključitev in ki izpolnjuje pogoje za sodelovanje, njegova ponudba ustreza potrebam in zahtevam naročnika, določenim v tehničnih specifikacijah in v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, je prispela pravočasno, pri njej ni dokazano nedovoljeno dogovarjanje ali korupcija, naročnik je ni ocenil za neobičajno nizko in cena ne presega zagotovljenih sredstev naročnika. Prvi odstavek 89. člena ZJN-3 določa, da naročnik odda javno naročilo na podlagi meril ob upoštevanju določb 84., 85. in 86. člena navedenega zakona po tem, ko preveri, da so izpolnjeni naslednji pogoji: a) ponudba je skladna z zahtevami in pogoji, določenimi v obvestilu o javnem naročilu in v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, po potrebi ob upoštevanju variant iz 72. člena ZJN-3, in b) ponudbo je oddal ponudnik, pri katerem ne obstajajo razlogi za izključitev iz 75. člena tega zakona in ki izpolnjuje pogoje za sodelovanje ter pravila in merila iz 82. in 83. člena ZJN-3, če so ta bila določena.

I. Ponudbeni predračun

Vlagatelj zatrjuje, da izbrani ponudnik ponudbenega predračuna ni izpolnil skladno z zahtevo iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, saj je v zvezi s ponujeno opremo navedel le generični naziv, ne pa tudi proizvajalca in tipa opreme. Navaja, da ponudba izbranega ponudnika nima specifičiranega ponujenega artikla, le-ta ni enoznačno določen, kar je v nasprotju z načelom določnosti in jasnosti, kot tudi izrecno zahtevo iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila.

Naročnik vlagatelju nasprotuje in pojasnjuje, da je v zahtevah ponudbenega predračuna pred naštevanjem možnih podatkov dodal besedo »*npr.*« in dal ponudnikom možnost izbire, na kakšen način bodo za namen sestave ponudbenega predračuna označili ponujeni artikel. Poleg tega zatrjuje, da je v zvezi s ponujenim blagom zahteval več dokazil, ki jih je izbrani ponudnik predložil ponudbi in iz katerih je popolnoma jasno in enoznačno razvidno kateri artikel ponuja.

Skladno z določbami dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila (10.1.1 točka 10. poglavja dokumenta »*Navodila za izdelavo ponudbe*«) so morali ponudniki izpolniti obrazec »*Ponudbeni predračun*« in obrazec »*Povzetek ponudbenega predračuna*«, v okviru katerih so morali izpolniti vse postavke oziroma vpisati vse podatke, ki jih predvideva obrazec.

Iz obrazca »*Ponudbeni predračun za sklop 3*« izhaja, da je naročnik v tabeli ponudbenega predračuna predvidel celico »*Naziv ponujene opreme (npr. tip, proizvajalec,...)*«, pod prednastavljeno tabelo pa je navedel: »*Ponudnik mora v celoti izpolniti vse zahtevane elemente ponudbenega predračuna (naziv proizvajalca, šifro ali tip artikla, če ta obstaja)*«.

V obravnavanem primeru ni sporno, da je izbrani ponudnik v ponudbenem predračunu v celici »*Naziv ponujene opreme (npr. tip, proizvajalec,...)*« navedel generičen naziv ponujene opreme (vpisal je »*KOMBINEZON ZAŠČITNI TIP 4/5/6 VEL XXL, XL, L, M + OBUVALO*«), ni pa navedel proizvajalca in šifre artikla, kljub temu, da je na obrazcu navedeno, da morajo ponudniki izpolniti vse zahtevane elemente ponudbenega predračuna torej tudi proizvajalca in šifro ali tip artikla, če ta obstaja. Vendar v zvezi z vprašanjem izpolnjevanja te zahteve ni mogoče slediti vlagateljevim navedbam o tem, da ni jasno, kakšen artikel je izbrani ponudnik sploh ponudil, ter navedbam, da ponudba izbranega ponudnika ne izpolnjuje osnovnih zahtev po jasnosti ponudbe oziroma ponudbenega predračuna. V zvezi z vprašanjem, katero opremo je izbrani ponudnik ponudil, gre namreč slediti naročnikovim navedbam, da mu je bila iz ponudbene dokumentacije izbranega

ponudnika omogočena identifikacija ponujenega blaga, saj je izbrani ponudnik, skladno z zahtevami dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, ponudbi predložil vso tehnično dokumentacijo opreme, Izjavo EU o skladnosti v slovenskem jeziku v skladu z Uredbo o izvajanju Uredbe (EU) o osebni varovalni opreми ter vzorce ponujenega blaga. Ob upoštevanju celotne ponudbene dokumentacije je bil torej naročnik jasno in nedvoumno seznanjen s ponujeno opremo (med drugim tudi z zahtevanimi podatki iz ponudbenega predračuna t.j. nazivom, proizvajalcem ter modelom in tipom opreme, ki jo izbrani ponudnik ponuja v okviru predmetnega javnega naročila), nenazadnje pa je bil že pri prvem vpogledu v ponudbeno dokumentacijo izbranega ponudnika s tem seznanjen tudi vlagatelj. Ker je bilo iz ponudbene dokumentacije mogoče jasno in nedvoumno ugotoviti, katero opremo ponuja izbrani ponudnik, ugotoviti pa je bilo mogoče tudi proizvajalca in tip artikla, gre v konkretnem primeru obravnavano pomanjkljivost v ponudbenem predračunu šteti za nebitveno napako, ki jo lahko naročnik skladno z zadnjo povedjo petega odstavka 89. člena ZJN-3 tudi spregleda.

Glede na navedeno Državna revizijska komisija ugotavlja, da naročniku ni mogoče očitati, da je ravnal v nasprotju z določbami 6. in 7. člena ZJN-3 ter določbami prvega in petega odstavka 89. člena ZJN-3, ko je ugotovil, da je ponudba izbranega ponudnika kljub nebitvenim pomanjkljivostim v ponudbenem predračunu dopustna.

II. Izjava EU o skladnosti ponujene opreme in navodila za uporabo ponujene opreme

Vlagatelj nadalje zatrjuje, da izbrani ponudnik ponudbeni dokumentaciji ni predložil ustrezne Izjave EU o skladnosti v slovenskem jeziku v skladu z Uredbo o izvajanju Uredbe (EU) o osebni varovalni opreми ter navodil za uporabo opreme v slovenskem jeziku. Navaja, da izvirna slovenska Izjava EU o skladnosti in navodila za uporabo ponujene opreme izbranega ponudnika sploh ne obstajajo. Zatrjuje, da Uredba (EU) 2016/425 določa, da mora vsako osebno varovalno opremo spremljati EU izjava o skladnosti v jeziku države članice, kjer je dostopna, navodila v slovenskem jeziku pa morajo biti priložena vsakemu najmanjšemu komercialno dostopnemu pakiranju. V zvezi s tem poudarja tudi, da je izbrani ponudnik predložil neustrezne vzorce, ki na trgu ne bi smeli biti dostopni.

Naročnik vlagatelju nasprotuje in zatrjuje, da je izbrani ponudnik ponudbi predložil prevod Izjave EU o skladnosti, kar je skladno z Uredbo o izvajanju Uredbe (EU) o osebni varovalni opreми in ustrezne vzorce, ki izpolnjujejo vse zahteve dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila. Pojasnjuje, da v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila ni zahteval predložitve navodil za uporabo ne v slovenskem ne v katerem koli drugem jeziku.

Vlagatelj v opredelitvi do navedb naročnika zatrjuje, da lahko prevode pripravi samo proizvajalec opreme oziroma »pooblaščen zastopnik«, ki pa mora za to imeti pisno pooblastilo; v dopolnitvi zahtevka za revizijo pa zatrjuje, da je prevedena izjava drugačne oblike od originalne izjave o skladnosti. Za tovrstne primere evropska zakonodaja o proizvodih določa, da kot neskladni ne smejo biti dostopni na relevantnem trgu EU in je hkrati potrebno uporabiti tudi 12. člen Uredbe (EU) 2016/425.

II.1. Izjava EU o skladnosti

Med strankama je najprej sporno ali so prevodi Izjav EU o skladnosti v slovenski jezik, ki jih je izbrani ponudnik priložil ponudbi, skladni z zahtevami dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila.

Ena od predpostavk dopustne ponudbe je tudi njena skladnost z zahtevami naročnika, določenimi v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila. Naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo

javnega naročila navede tehnične specifikacije (prim. 23. točko prvega odstavka 2. člena ZJN-3), ki jih oblikuje ob upoštevanju določb 68. člena ZJN-3. S tehničnimi specifikacijami naročnik opiše predmet javnega naročanja oziroma točno opredeli zahtevane lastnosti predmeta javnega naročila, kot npr. ravni kakovosti, okoljskih in podnebnih vplivov, zahteve v zvezi z oblikovanjem, prilagojenim vsem uporabnikom (vključno z dostopnostjo za invalide), ter ocenjevanje skladnosti, zahteve v zvezi z delovanjem, uporabo proizvoda, varnostjo ali dimenzijami, vključno z zahtevami v zvezi s proizvodom glede imena, pod katerim se prodaja, izrazoslovjem, simboli, preizkušanjem in preizkusnimi metodami, pakiranjem, označevanjem, uporabo znakov, navodili za uporabnike, proizvodnimi postopki in metodami na posamezni stopnji življenjske dobe blaga ali storitve, ter postopki ocenjevanja skladnosti. Ker je ponudnik dolžan v ponudbi dokazati, da ponuja blago z zahtevanimi tehničnimi lastnostmi, mora naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila določiti tudi način izkazovanja tehnične ustreznosti ponujenega blaga (npr. z opisom tehničnih lastnosti, s predložitvijo skic, prospektov, izjav in druge tehnične dokumentacije).

V obravnavanem primeru je naročnik v okviru dokumenta »*Opis predmeta javnega naročila in zahteve naročnika*« pod točko 1 navedel splošne zahteve, ki jih mora izpolnjevati ponujeno blago v sklopu 3 (zaščitni kombinezoni in obuvala za enkratno uporabo). V točki 2 »*(Tehnična) ustreznost ponujene opreme*« navedenega dokumenta in dokumentu »*Navodila za izdelavo ponudbe*« (točka 10.2.2) je naročnik določil, kaj mora obsegati ponudbena dokumentacija za izkazovanje izpolnjevanja zahtev, in sicer je zahteval, da ponudniki med drugim predložijo:

- »*Tehnična dokumentacija opreme oziroma drug dokument, iz katerega je jasno razvidno, da oprema ustreza tehničnim zahtevam iz te razpisne dokumentacije in barvno sliko, skico ali fotografijo ponujene opreme /velja za vse sklope/;*
- *Izjava EU o skladnosti v slovenskem jeziku v skladu z Uredbo o izvajanju Uredbe (EU) o osebni varovalni opremi (Uradni list RS, št. 33/18) / velja za sklop 1 (zap. št. 2 in 3), sklop 2 in 3/;*
- *Vzorci blaga [...]*«.

Naročnik je v točki 3 dokumenta »*Opis predmeta javnega naročila in zahteve naročnika*« (med drugim) tudi za sklop 3 zahteval predložitev vzorcev ponujenega blaga. Za vzorce je določil, da morajo biti vidno označeni, da gre za vzorec po predmetnem javnem naročilu (številka sklopa in naziv blaga oziroma artikla), da mora biti etiketa oziroma oznaka na vzorcu pritrjena na vzorec tako, da se ne da odstraniti brez vidnih poškodb etikete/oznake ali vzorca. Zahteval je tudi, da morajo vzorci blaga, ki jih ponudniki predložijo v ponudbi, ustrezati vsem zahtevam iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila. Določil je tudi, da bo poleg zahtev iz ponudbenih predračunov in zahtev iz dokumenta »*Opis predmeta javnega naročila in zahteve naročnika*« za sklop 3 preveril tudi izpolnjevanje naslednjih kriterijev: oznaka CE, standardi EN in kategorije zaščite, zapenjanje z zadrگو s prekrivno letvijo.

V zaključku dokumenta »*Opis predmeta javnega naročila in zahteve naročnika*« je naročnik določil, da so vsi ostali pogoji in zahteve naročnika, ki v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila niso posebej navedeni, takšni, kot jih opredeljuje osnutek okvirnega sporazuma, ki je sestavni del dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila.

Osnutek okvirnega sporazuma v 4. členu med drugim določa, da mora prodajalec »*ob dobavi blaga*« predložiti tehnično dokumentacijo blaga, ki mora med drugim zajemati tudi način uporabe blaga, skladiščenje blaga in življenjsko dobo blaga (v kolikor jih je predpisal proizvajalec), v pisni in elektronski obliki v slovenskem jeziku, pa tudi predpisano Izjavo EU o skladnosti v slovenskem jeziku v skladu z Uredbo o izvajanju Uredbe (EU) o osebni varovalni opremi.

Državna revizijska komisija najprej ugotavlja, da je naročnik v fazi oddaje ponudbe od ponudnikov (med drugim) zahteval predložitev Izjave EU o skladnosti v slovenskem jeziku v skladu z Uredbo o izvajanju Uredbe (EU) o osebni varovalni opremi (»*Opis predmeta javnega naročila in zahteve naročnika*« točka 2). Navedena uredba v 3. členu določa: »*Navodila in informacije proizvajalca iz*

točke 1.4 Priloge II Uredbe 2016/425/EU ter izjava EU o skladnosti morajo biti pripravljene v slovenskem jeziku ali pa v slovenski jezik prevedene».

Uredba (EU) 2016/425 Izjavo EU o skladnosti ureja v 15. členu in določa:

»V izjavi EU o skladnosti je navedeno, da je bilo dokazano izpolnjevanje veljavnih bistvenih zdravstvenih in varnostnih zahtev iz Priloge II.

Izjava EU o skladnosti ima vzorčno strukturo, določeno v Prilogi IX, vsebuje elemente, opredeljene v ustreznih modulih iz prilog IV, VI, VII in VIII, ter se stalno posodablja. Prevede se v jezik ali jezike, ki ga/jih zahteva država članica, v kateri se osebna varovalna oprema da na trg ali je omogočena njena dostopnost na trgu.

Kadar se za osebno varovalno opremo uporablja več kot en akt Unije, ki zahteva izjavo EU o skladnosti, se pripravi enotna izjava EU o skladnosti v zvezi z vsemi takimi akti Unije. Navedena izjava vsebuje identifikacijo zadevnih aktov Unije, vključno s sklicevanjem na njihove objave.

Proizvajalec s pripravo izjave EU o skladnosti prevzame odgovornost za to, da osebna varovalna oprema izpolnjuje zahteve iz te uredbe.«

Glede na citirane določbe uredb se Izjava EU o skladnosti prevede v jezik ali jezike, ki jih zahteva država članica, v kateri se osebna varovalna oprema da na trg ali je omogočena njena dostopnost na trgu. Iz izpostavljene zahteve 3. člena Uredbe o izvajanju Uredbe (EU) o osebni varovalni opremi izhaja, da morajo biti izjave EU o skladnosti pripravljene v slovenskem jeziku ali pa v slovenski jezik prevedene. Pri tem gre ugotoviti, da nobena od uredb ne določa posebnih zahtev glede prevodov in priprave le-teh, iz katerih bi izhajalo, da mora prevod izjave EU o skladnosti nujno pripraviti proizvajalec opreme (kakor je to določeno za pripravo navedenih izjav) ali za to pooblaščen zastopnik proizvajalca.

Upošteva se izpostavljene zahteve dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila ter citirane določbe obeh uredb, Državna revizijska komisija ugotavlja, da navedbam vlagatelja o neustreznosti predloženih izjav in njihovih prevodov ni mogoče slediti, saj niti iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila niti iz Uredbe o izvajanju Uredbe (EU) o varovalni opremi ne izhaja zahteva, ki bi narekovala dolžnost predložitve izvirne izjave v slovenskem jeziku ali prevoda pripravljene izključno s strani proizvajalca ali z njegove strani pooblaščenega zastopnika.

Vlagatelj še navaja, da je neuraden prevod Izjave EU o skladnosti, ki ga je ponudbi priložil izbrani ponudnik vizualno povsem drugačne oblike od izvirnika izjave, vendar s slednjimi navedbami ne zadosti trditveno-dokaznemu bremenu. Vlagatelj je namreč tisti, ki mora skladno z razpravnim načelom, določenim v 7. in 212. členu Zakona o pravnem postopku (Uradni list RS, št. 26/1999 s sprem.; v nadaljevanju: ZPP) (katerega določbe se na podlagi prvega odstavka 13. člena ZPVPJN v predrevizijskem, revizijskem in pritožbenem postopku uporabljajo glede vprašanj, ki jih ZPVPJN ne ureja) zatrjevati dejstva, iz katerih izvirajo domnevne kršitve naročnika, ponuditi pa mora tudi dokaze, na podlagi katerih je taka dejstva mogoče ugotoviti. Vlagatelj v zvezi z obliko prevoda niti ne zatrjuje, v čem naj bi se oblika razlikovala in ne navede konkretno katere določbe dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila naj bi bile s tem kršene.

Glede na vse navedeno Državna revizijska komisija ugotavlja, da naročnik, upošteva določbe dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila in Uredbe o izvajanju Uredbe (EU) o osebni varovalni opremi, ni imel podlage za ugotovitev, da je tehnična dokumentacija v delu, ki zajema Izjavo EU o skladnosti in prevode le-teh, kakorkoli v nasprotju z zahtevami dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, zaradi česar tudi ni mogoče slediti vlagateljevim navedbam, da je naročnik kršil določbe 6. in 7. člena ZJN-3 ter določbe prvega odstavka 89. člena ZJN-3 (v povezavi z 29. točko prvega odstavka 2. člena ZJN-3), ko je ugotovil, da so predložena zahtevana dokazila v obravnavanem delu ustrezna, ponudba izbranega ponudnika pa dopustna.

II.2. Navodila za uporabo opreme

Vlagatelj v zahtevku za revizijo zatrjuje, da je izbrani ponudnik za ponujeno opremo predložil neuraden prevod navodil za uporabo, ne pa tudi izvirnika navodil za uporabo v slovenskem jeziku. Zatrjuje, da izvirna navodila za uporabo (za opremo izbranega ponudnika) v slovenskem jeziku ne obstajajo in poudarja, da Uredba EU 2016/425 zahteva, da morajo biti navodila za uporabo priložena vsakemu najmanjšemu komercialno dostopnemu pakiranju.

Naročnik nasprotuje vlagateljevim navedbam in zatrjuje, da v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila ni zahteval, da morajo ponudniki ob oddaji ponudbe ali predložitvi vzorcev priložiti tudi navodila za uporabo ne v slovenskem ne v katerem koli drugem jeziku.

Vlagatelj v opredelitvi do naročnikovih navedb zatrjuje, da prevod priloženih navodil v ponudbi izbranega ponudnika ne vsebuje vseh zahtevanih elementov, ki jih določa Uredba EU 2016/425 in relevantni harmonizirani standardi (seznama kemikalij, zahtev točke 6.g standarda EN 14605:2055+A1:2009).

Državna revizijska komisija je že ugotovila, da je naročnik v točki 2 »*Tehnična ustreznost ponujene opreme*« dokumenta »*Opis predmeta javnega naročila in zahteve naročnika*« in dokumentu »*Navodila za izdelavo ponudbe*« (točka 10.2.2) določil, kaj mora obsegati ponudbena dokumentacija za izkazovanje izpolnjevanja zahtev (zgoraj citirana dela dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila).

Po vpogledu v določbe dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila Državna revizijska komisija ugotavlja, da iz nobenega dela le-te ne izhaja, da bi naročnik od ponudnikov zahteval predložitve navodil za uporabo opreme že v fazi oddaje ponudbe. Iz določbe 4. člena »*Okvirnega sporazuma*« (zgoraj izpostavljen člen) je sicer mogoče ugotoviti, da je naročnik zahteval, da mora prodajalec predložiti tehnično dokumentacijo blaga, ki mora med drugim zajemati tudi način uporabe blaga, skladiščenje blaga in življenjsko dobo blaga (v kolikor jih je predpisal proizvajalec), vendar šele »*ob dobavi blaga*«. Glede na navedeno je naročnik dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila oblikoval na način, da je predložitev navodil za uporabo oziroma »*način uporabe blaga*« zahteval šele v fazi izvajanja pogodbe, ne pa tudi v fazi oddaje ponudbe. Iz navedenega izhaja, da na eni strani izbranemu ponudniku ni mogoče očitati, da ni predložil vseh zahtevanih dokazil, saj dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila od njega ni zahtevala predložitve navodil za uporabo ne v slovenskem ne v katerem koli drugem jeziku. Na drugi strani pa naročniku ni mogoče očitati, da je ravnal v nasprotju z določbami dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila ali določbami prvega odstavka 89. člena ZJN-3, ko je za ponudbo izbranega ponudnika ugotovil, da je dopustna.

Vlagatelj prav tako zatrjuje, da so naročnikove določbe dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, skladno s katerimi je zahteval navodila za uporabo šele ob dobavi blaga, nerelevantne. Zatrjuje, da morajo izjava o skladnosti in navodila za uporabo spremljati vsak artikel osebne varovalne opreme takoj, ko je omogočena dostopnost na trgu, v primeru sprememb le-teh pa Uredba (EU) 2016/425 v 12. členu določa, da se za namene te uredbe uvoznik ali distributer obravnava kot proizvajalec in zanj veljajo obveznosti proizvajalca iz 8. člena navedene Uredbe. V kolikor gre vlagateljeve navedbe v tem delu razumeti kot očitke, da dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila ne vsebuje določb in zahtev, ki so skladne z Uredbo EU 2016/425, Državna revizijska komisija ugotavlja, da je vlagatelj z očitki v tem delu v smislu določil ZPVPJN formalno prepozen, saj gre za očitke, ki se ne nanaša na odločitve o oddaji javnega naročila, pač pa na vsebino dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, za kar pa lahko vlagatelj vložil zahtevek za revizijo le v roku iz prvega odstavka 25. člena ZPVPJN. Glede na navedeno so očitki

v zvezi s skladnostjo zahtev dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila z Uredbo EU 2016/425 prepozni, zato njihova obravnava ni več dopustna.

II.3. Ustreznost predloženih vzorcev

Vlagatelj navaja, da je izbrani ponudnik ponudbi predložil vzorce, ki sploh ne bi smeli biti dostopni na slovenskem trgu, saj nimajo priloženih izvirnih navodil za uporabo v slovenskem jeziku niti priložene spletno dostopne izjave EU o skladnosti v slovenskem jeziku.

Naročnik vlagatelju nasprotuje in zatrjuje, da je izbrani ponudnik ponudbi priložil vzorce, ki v celoti zadostijo naročnikovim zahtevam iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila.

Ker se vlagateljeve navedbe glede ustreznosti vzorcev ponujene opreme izbranega ponudnika nanašajo ravno na očitke v zvezi s predložitvijo ustrezne Izjave EU o skladnosti in navodil za uporabo, za katere je Državna revizijska komisija že zgoraj (prim. točki II.1 in II.2) ugotovila, da so skladna z zahtevami dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, kakšnih drugih očitkov o ustreznosti vzorcev pa vlagatelj ne navaja, gre tudi v tem delu ugotoviti, da naročniku ni mogoče očitati ravnanj, ki bi bila v nasprotju z določbami dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila ali ZJN-3.

III. Rok uporabe ponujene opreme

Vlagatelj v zahtevku za revizijo nadalje zatrjuje, da navodila za uporabo, ki so priložena vzorcem ponujene opreme, nimajo navedenega roka uporabe, čeprav je rok uporabe bistvena sestavina navodil za uporabo; da je naročnik ponudbo ponudnika MTD Electronics Ljubljana d.o.o., Kotnikova ulica 5, Ljubljana, izključil iz postopka oddaje predmetnega javnega naročila ravno iz razloga neizpolnjevanja zahteve po roku uporabe, enako pa bi moral naročnik izključiti tudi ponudbo izbranega ponudnika, saj se kombinezoni in obuvala, ki jih je ponudil izbrani ponudnik na spletni strani proizvajalca ponujene opreme, oglašujejo z življenjsko dobo 5 let in ne kot je bilo zahtevano najmanj 6 let.

Naročnik zatrjuje, da je v okviru dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila in pojasnil na Portalu javnih naročil zahteval, da ima dobavljena oprema (v sklopu 3) rok uporabe najmanj 72 mesecev. Poudarja, da so morali ponudniki v obrazcu »Priloga št. 1 - Izjava v zvezi s predložitvijo ponudbe« za vsak ponujeni sklop navesti rok uporabe ter podati izjavo, da bodo na naročnikovo zahtevo predložili dokazila, iz katerih bo razvidno, da ponujeno blago ustreza zahtevam iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila. Navaja, da je na podlagi izjave izbranega ponudnika na obrazcu »Priloga št. 1 - Izjava v zvezi s predložitvijo ponudbe« le-tega pozval na predložitev dokazila, in ker iz dokazila izhaja izjava proizvajalca o roku uporabe 72 mesecev od leta izdelave, je ugotovil, da ponujena oprema (upoštevaje izjavo in dokazilo) ustreza zahtevam iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila.

V opredelitvi do naročnikovih navedb vlagatelj zatrjuje, da Uredba (EU) 2016/425 in harmonizirani standardi točno določajo kdaj in kje mora biti naveden rok uporabe. Zatrjuje, da v primeru, ko rok uporabe ni vsebovan v navodilih za uporabo, ki spremlja vsako najmanjše komercialno pakiranje, proizvajalec lahko kadarkoli spremeni rok uporabe in vsakič poda drug rok.

Med strankama je sporno ali je naročnik kršil določbe dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila in ZJN-3, ko je za ponudbo izbranega ponudnika ugotovil, da je dopustna, kljub temu, da v navodilih za uporabo, ki jih je izbrani ponudnik priložil ponujeni opremi, ni določen minimalni rok uporabe te opreme.

Ker je ponudnik dolžan v ponudbi dokazati, da ponuja blago z zahtevanimi tehničnimi lastnostmi (zgoraj navedena pravna podlaga 23. točke prvega odstavka 2. člena ZJN-3 in 68. člena ZJN-3), mora naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila določiti tudi način izkazovanja tehnične ustreznosti ponujenega blaga (npr. z opisom tehničnih lastnosti, s predložitvijo skic, prospektov, izjav in druge tehnične dokumentacije).

V 4. točki dokumenta »*Opis predmeta javnega naročila in zahteve naročnika*« je naročnik v zvezi z rokom uporabe ponujene opreme določil: »*Ponujena oprema mora biti nova, izpolnjevati mora vse zahteve v razpisni dokumentaciji. Dobavljena oprema ne sme biti starejša od 12 mesecev in mora imeti rok uporabe najmanj 36 mesecev od datuma proizvodnje (velja za sklop 1 in 2) ter najmanj 72 mesecev od datuma proizvodnje (velja za sklop 3).*«

Z vpogledom v dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila Državna revizijska komisija ugotavlja, da je naročnik v predpripravljenem dokumentu »*Priloga št. 1 - Izjava v zvezi s predložitvijo ponudbe*« v zvezi z izkazovanjem zahtevanega roka uporabe ponujene opreme v točki III. izrecno navedel, da ponudniki s predmetno izjavo izjavljajo, da bodo na naročnikovo zahtevo pred oddajo naročila med drugim predložili dokazila o dolžini roka uporabe posameznega artikla, ki jih imajo v svojem prodajnem programu. Iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila tako ne izhaja zahteva, skladno s katero bi moral biti minimalni rok uporabe naveden v navodilih za uporabo.

Državna revizijska komisija ugotavlja, da je izbrani ponudnik ponudbi priložil izpolnjen in podpisan ter žigosan obrazec »*Priloga št. 1 - Izjava v zvezi s predložitvijo ponudbe*«, iz katerega izhaja, da je rok uporabe opreme v sklopu 3 – 72 mesecev. Naročnik je izbranega ponudnika z dokumentom »*Dopustna dopolnitev ponudbe*« št. 430-1670/2021/38 (1631-16) dne 19. 4. 2022 pozval na dopolnitev ponudbe, tako da predloži: »*dokazilo, da ima ponujena oprema v sklopu 3 (zaščitni kombinezoni in obuvala za enkratno uporabo) rok uporabe najmanj 72 mesecev od datuma proizvodnje*«.

Iz odstopljene dokumentacije izhaja, da je izbrani ponudnik ponudbo pravočasno dopolnil, tako da je predložil potrjeno izjavo s strani proizvajalca ponujene opreme iz katere izhaja, da ima ponujena oprema minimalni rok trajanja 6 let od leta proizvodnje.

Ker naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila ni izrecno določil, da mora biti dokazilo o dolžini roka uporabe posameznega artikla navedeno na navodilih za uporabo, etiketi, ali embalaži artikla, temveč je v zvezi z izkazovanjem zahtevanega minimalnega roka uporabe predvidel le lastno izjavo in si pridržal pravico, da bo ponudnike pred oddajo ponudbe pozval k predložitvi dokazil glede izpolnjevanja obravnavane zahteve, je mogoče ugotoviti, da je izbrani ponudnik ravnal povsem skladno z določbami dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila. Iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila namreč ne izhaja izrecna zahteva, ki bi določala način izkazovanja zahtevane dolžine roka uporabe, zaradi česar vlagateljnim navedbam s katerimi zatrjuje, da bi moral biti rok uporabe naveden v navodilih za uporabo, v konkretnem primeru (upoštevaje določbe predmetne dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila) ni mogoče slediti. Ker je Državna revizijska komisija ugotovila, da je izbrani ponudnik s predložitvijo izjave »*Priloga št. 1 - Izjava v zvezi s predložitvijo ponudbe*« in dokazila proizvajalca o roku uporabe ravnal skladno z določbami dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila in pozivom naročnika na dopolnitev ponudbe, v obravnavanem primeru upošteva izpostavljene zahteve dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, ni mogoče ugotoviti, da je naročnik kršil določbe 6. in 7. člena ZJN-3 ter določbe prvega odstavka 89. člena ZJN-3, ko je ugotovil, da je ponudba izbranega ponudnika dopustna.

IV. Ustreznost ponujenih obuval

Vlagatelj v zahtevku za revizijo zatrjuje, da s strani izbranega ponudnika ponujeno obuvalo ne izpolnjuje tehničnih zahtev, saj ne izpolnjuje nivoja zaščite po standardu SIST EN 14126 (4B, 5B, 6B) kakor je bilo zahtevano v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila. Zatrjuje, da ponujena ločena obuvala ne morejo izpolnjevati nivoja zaščite 5B, saj gre pri ločenih obuvalih vedno za tip »partial body protection« (t.j. delna zaščita telesa), razpisanim zahtevam tako ustrezajo le obuvala, ki so pritrjena na kombinezon.

Naročnik nasprotuje vlagateljevim navedbam in navaja, da v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila ni zahteval, da mora biti obuvalo pritrjeno na kombinezon. Obuvala namreč predstavljajo del kompleta s kombinezonom, oba artikla sta v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila tudi posebej opisana, hkrati pa je naročnik tudi z odgovorom na vprašanje na Portalu javnih naročil pritrdil, da lahko ponudniki ponudijo obuvalo, ki ustreza vsem navedenim zahtevam EN13034, EN 1149-5, EN14126 in so v skladu z Uredbo EU 2016/425 kategorije III.

Vlagatelj v opredelitvi do naročnikovih navedb zatrjuje, da ravno iz pojasnil, ki določajo, da morajo obuvala ustrezati vsem navedenim zahtevam [...] EN14126 [...] izhaja, da morajo izpolnjevati vse zahteve iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, ki pa je določala raven zaščite v skladu s standardom EN 14126:2003 (4B, 5B, 6B).

Kot že navedeno je naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila v dokumentu »Opis predmeta javnega naročila in zahteve naročnika« v 2. točki določil tehnične zahteve za opremo v sklopu 3, med drugim tudi: »Poleg izpolnjevanja zgoraj navedenih tehničnih zahtev naročnika, morajo zaščitni kombinezoni in obuvala za enkratno uporabo zagotavljati zaščito po standardu SIST EN 1149-5, SIST EN 13034 (tip 6), SIST EN 1073-2 (tip 5), SIST EN 14605 (tip 4), SIST EN 14126 (4B, 5B, 6B), SIST EN 13982-1 (tip 5).

1 kos opreme vključuje 1 kombinezon (navedene velikosti) in 1 par obuval (univerzalne velikosti)«.

Naročnik je na Portalu javnih naročil v okviru odgovora na vprašanje »Sklop 3. Zaščitni kombinezoni in obuvala, Kot zahtevate v strokovnih zahtevah, da veljajo enaki standardi tako za kombinezone kot za obuvala, vas prosimo da lahko ponudimo obuvala, ki ustrezajo vsem navedenim zahtevam: EN13034, EN1149-5, EN14126 in so v skladu z Uredbo (EU) 2016/425 kategorije III.« odgovoril »Navedeno potrjujemo« (objava z dne 21. 2. 2022 ob 15:18 uri).

Državna revizijska komisija je vpogledala v ponudbeno dokumentacijo izbranega ponudnika (Izjava EU o skladnosti za ponujeno obuvalo) in ugotovila, da je izbrani ponudnik ponudil obuvalo, ki (med drugim) ustreza zahtevam standarda EN14126:2003+AC:2004.

Naročnik je v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila sicer zahteval obuvalo, ki med drugim izpolnjuje zahteve po standardu SIST EN 1149-5, SIST EN 13034 (tip 6), SIST EN 1073-2 (tip 5), SIST EN 14605 (tip 4), SIST EN 14126 (4B, 5B, 6B), SIST EN 13982-1 (tip 5). Pri vsakem standardu je naročnik izrecno predvidel tudi zahtevani nivo zaščite, nato pa je na Portalu javnih naročil z odgovorom na vprašanje spremenil navedeno zahtevo dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, tako da je dopustil, da ponudniki ponudijo obuvala, ki ustrezajo vsem navedenim zahtevam: EN13034, EN1149-5, EN14126 in so v skladu z Uredbo (EU) 2016/425 kategorije III. Dodatne informacije na Portalu javnih naročil skladno s tretjo povedjo prvega odstavka 67. člena ZJN-3 postanejo del dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, z navedenim pojasnilom na Portalu javnih naročil pa je naročnik na eni strani zožil število standardov, ki jim mora ustrezati obuvalo (saj je umaknil zahteve po SIST EN 13034, SIST EN 1073-2, SIST EN 14605 in SIST EN 13982-1), na drugi strani pa je iz pojasnila mogoče ugotoviti,

da je dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila spremenil tako, da nivo zaščite po preostalih standardih ni več izrecno zahtevan. Čeprav gre torej slediti vlagateljevim navedbam, da je naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila sprva izrecno določil kateri nivo zaščite po posameznem standardu je potrebno zagotoviti, pa ne gre spregledati dejstva, da je s pojasnilom na Portalu javnih naročil podal le splošno zahtevo, da morajo ponujena obuvata izpolnjevati vse zahteve navedenih standardov, kar pa je mogoče razlagati tudi na način, da je umaknil zahtevo po točno določenem nivoju zaščite oziroma določbo, ki kumulativno zahteva nivo zaščite 4B, 5B in 6B.

Državna revizijska komisija je že večkrat zavzela stališče (prim. npr. zadeve št. 018-023/2018, 018-122/2018, 018-103/2019 ipd.), da je naročnikova dolžnost, da pripravi dokumentacijo dovolj jasno in določno, da ne dopušča različnih razlag, saj nejasnih ali dvoumnih določb dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila ni dopustno interpretirati v škodo ponudnikov. V konkretnem primeru to pomeni, da je potrebno kot dopustno šteti vsako ponudbo, iz katere izhaja, da ponujeno obuvata ustreza zahtevi dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila po katerikoli od predstavljenih možnih razlag – tj. da mora ponujeno obuvata izpolnjevati zahteve, ki izhajajo iz naštetih standardov (torej tako, da se dikcija »ustrezajo vsem navedenim zahtevam: EN13034, EN1149-5, EN14126« nanaša le na splošne zahteve iz standardov, ne pa tudi, da zahteva v dokumentu »Opis predmeta javnega naročila« navedene nivoje zaščite (4B,5B,6B), kakor zatrjuje vlagatelj). Ker je Državna revizijska komisija ugotovila, da bi bilo mogoče izpostavljeno pojasnilo naročnika na Portalu javnih naročil (objava z dne 21. 2. 2022 o 15:18 uri) razumeti na način skladno s katerim je ravnal izbrani ponudnik (pa tudi vsi ostali ponudniki, z izjemo vlagatelja, ki so ponudili ločena obuvata), naročnik ni imel podlage za ugotovitev, da ponudba izbranega ponudnika ni dopustna. Vsled navedenemu ni mogoče slediti vlagateljevim navedbam, da je naročnik kršil določbo 6. in 7. člena ZJN-3 ter določbo prvega odstavka 89. člena ZJN-3, ko je za ponudbo izbranega ponudnika ugotovil, da je dopustna.

V. Sklepno

Na podlagi vsega navedenega Državna revizijska komisija zaključuje, da vlagatelj z zahtevkom za revizijo ni uspel izkazati, da je naročnik kršil določbe ZJN-3 ali določila dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, ko je ocenil, da je ponudba izbranega ponudnika dopustna in na tej podlagi izbranemu ponudniku oddal javno naročilo. Državna revizijska komisija je zato na podlagi prve alineje prvega odstavka 39. člena ZPVPJN zahtevek za revizijo vlagatelja zavrnila kot neutemeljenega.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa.

Vlagatelj uveljavlja tudi povračilo stroškov, nastalih v postopku pravnega varstva. Povrnitev stroškov je odvisna od utemeljenosti zahtevka za revizijo (prim. tretji odstavek 70. člena ZPVPJN). Deveti odstavek 70. člena ZPVPJN določa, da če Državna revizijska komisija ugotovi, da je naročnik sicer kršil vlagateljevo pravico do vpogleda v dokumentacijo, da pa je zahtevek za revizijo po opravljenem vpogledu kljub dopolnitvi neutemeljen, lahko glede na okoliščine posameznega primera odloči, da morata naročnik ali izbrani ponudnik ali oba vlagatelju povrniti del ali celotne potrebne stroške predrevizijskega ali revizijskega postopka.

Državna revizijska komisija je, kot je že bilo navedeno, v sklepu, št. 018-068/2022-17 z dne 8. 8. 2022, ugotovila, da je vlagatelj zahtevek za revizijo utemeljen v delu, ki se nanaša na kršitev pravice do vpogleda, in pridržala odločitev o stroških do končne odločitve o zahtevku za revizijo, v predmetnem sklepu pa je ugotovila tudi, da je po opravljenem vpogledu in dopolnitvi s strani vlagatelja zahtevek za revizijo v preostalem delu neutemeljen.

Vlagatelj je v zahtevku za revizijo zahteval povračilo stroškov pravnega varstva, in sicer vračilo takse (6.000,00 EUR), stroške sestave zahtevka za revizijo (183,40 EUR), strošek za pripravo vloge opredelitev vlagatelja (104,80 EUR), strošek za pripravo dopolnitve zahtevka za revizijo (78,60 EUR).

V zvezi s stroški pravnega varstva, katerih povrnitev zahteva vlagatelj, Državna revizijska komisija ugotavlja, da ne ZPVPJN ne ZPP, ki se uporablja glede vprašanj, ki jih ZPVPJN ne ureja (prvi odstavek 13. člena ZPVPJN), ne določata, kateri stroški so potrebni za pravno varstvo, zato je treba v vsakem posameznem primeru, ob skrbni presoji vseh okoliščin, odločiti, kateri vlagateljevi stroški so bili potrebni in koliko znašajo (155. člen ZPP v povezavi s prvim odstavkom 13. člena ZPVPJN).

Zakon o odvetništvu (Uradni list RS, št. 18/1993 s sprem.) v 20. členu določa, da sodišča in drugi organi o določitvi plačila in povračilu stroškov odvetniškega zastopanja v postopkih uporabljajo odvetniško tarifo. Skladno z Odvetniško tarifo (Uradni list RS, št. 2/2015 s sprem.; v nadaljevanju: Odvetniška tarifa) je vlagatelj, ki je zastopan po odvetniku, upravičen do povračila stroškov odvetniških storitev, in sicer do povračila nagrade (oziroma plačila) za sestavo zahtevka za revizijo, ki zajema tudi povračilo nagrade (oziroma plačila) za zastopanje vlagatelja v postopku pravnega varstva. Vlagatelju, ki je imel takega pooblaščenca, gre v primeru uspeha v revizijskem postopku znesek, določen v Odvetniški tarifi, ki zajema oboje, tj. tako plačilo za delo odvetnika za sestavo zahtevka za revizijo kot plačilo za zastopanje. Vlagatelj, ki v postopku pravnega varstva nastopa sam (oziroma ni zastopan po odvetniku), ni upravičen do plačila za zastopanje (vlagatelj že po naravi stvari ne more zastopati samega sebe), niti ni upravičen do plačila (nagrade) za svoje delo (sestavo zahtevka za revizijo), ampak je upravičen zgolj do povračila stroškov, ki jih je imel s sestavo zahtevka za revizijo. Po ustaljeni praksi Državne revizijske komisije je mogoče vlagatelju, ki v postopku pravnega varstva nastopa sam, kot potrebne stroške dela priznati petino zneska, ki bi mu pripadal, če bi bil v postopku pravnega varstva zastopan po odvetniku.

Na podlagi navedenega in ob upoštevanju dejstva, da bi v konkretnem primeru, če bi vlagatelj nastopal z odvetnikom, vrednost odvetniške storitve (ob upoštevanju vrednosti spornega predmeta, prve točke Tarifne številke 44 Odvetniške tarife in vrednosti točke v višini 0,60 EUR) znašala 1.080,00 EUR oziroma (1.317,6 EUR z DDV) je Državna revizijska komisija vlagatelju kot potrebne priznala stroške dela za pripravo zahtevka za revizijo v višini 183,40 EUR, razliko do priglašenih stroškov v višini 366,80 EUR pa zavrača kot neutemeljeno. Prav tako je Državna revizijska komisija vlagatelju ob upoštevanju 70. člena ZPVPJN kot potreben strošek priznala strošek vplačane takse v višini 6.000,00 EUR (potrdilo o plačilu takse v navedeni višini je vlagatelj priložil zahtevku za revizijo), skupaj torej 6.183,40 EUR.

Ker pa je vlagatelj z zahtevkom za revizijo uspel le delno (tj. v delu, ki se nanaša kršitev pravice do vpogleda), je Državna revizijska komisija odločila, da se vlagatelju, v skladu z doseženim uspehom v postopku, ki ga glede na postavljeni zahtevek ocenjuje na eno sedmino, povrne sedmina priznanih potrebnih stroškov, nastalih v postopku pravnega varstva, tj. 883,34 EUR (drugi odstavek 154. člena ZPP v povezavi s prvim odstavkom 13. člena ZPVPJN).

Naročnik je dolžan vlagatelju stroške v navedeni višini povrniti v 15 dneh po vročitvi tega sklepa, po izteku tega roka pa z zakonskimi zamudnimi obrestmi do plačila. Višja stroškovna zahteva vlagatelja se zavrne.

Državna revizijska komisija je na podlagi četrtega odstavka 72. člena ZPVPJN ugotovila, da je vlagatelj preplačal takso za zahtevek za revizijo. Iz prilog zahtevka za revizijo je razvidno, da je plačal takso v višini 6.918,94 EUR, saj je vlagatelj po pozivu na doplačilo takse v višini 918,94

EUR, le-to plačal dvakrat (enkrat z napačno referenčno številko in enkrat s pravilno referenčno številko). Ob upoštevanju višine takse za predmetni postopek (drugi odstavek 71. člena ZPVPJN) bo Državna revizijska komisija Ministrstvu za finance naložila vračilo preveč plačane takse v višini 918,94 EUR vlagatelju (četrti odstavek 72. člena ZPVPJN).

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa.

Pravni pouk:

Zoper to odločitev je dovoljen upravni spor. Tožba se vložijo neposredno pisno pri Upravnem sodišču Republike Slovenije, Fajfarjeva 33, 1000 Ljubljana, ali pa se mu pošlje po pošti. Rok za vložitev tožbe je 30 dni od vročitve odločitve Državne revizijske komisije.

Predsednik senata:
Marko Medved, univ. dipl. prav.
član Državne revizijske komisije

Vročiti (na portalu eRevizija):

- naročnik,
- vlagatelj,
- izbrani ponudnik,
- Republika Slovenija, Ministrstvo za javno upravo.

Vložiti:

- v spis zadeve, tu.